

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 313/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. S., P., zastúpeného advokátom JUDr. J. V., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/75/2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. mája 2008 doručená sťažnosť J. S. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/75/2002.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Žalobou, ktorú som doručil súdu dňa 20.06.2002. dôkazy č. 2, 3 som si uplatnil nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti z titulu odškodnenia choroby z povolania, ktorá mi bola hlásená dňa 31.07.2000 s dátumom zistenia 12.07.1999- dôkaz č. 4 a táto mi bola priznaná v súvislosti s prácou baníka v podzemí v H. a.s. P.

Ako je zrejmé zo žaloby nárok som vypočítal, k žalobe som pripojil všetky potrebné dôkazy vrátane znaleckého posudku MUDr. J. K.

V priebehu konania, ktoré trvalo a trvá bezdôvodne dlho, som opakovane žiadal vytyčovanie pojednávania, resp. vypracovanie rozhodnutia o nariadení znaleckého dokazovania a ustanovení znalca- dôkazy č. 5- 12- listy zo dňa 16. 02. 2004, 31. 01. 2005, 09. 05. 2005, 20. 09. 2005, 13. 12. 2005, 16. 08. 2006, 12. 11. 2007, 14. 01. 2008.

V listoch som opakovane upozorňoval na bezdôvodnú a dlhotrvajúcu nečinnosť súdu, resp. som žiadal o vytýčenie pojednávania, avšak dlhodobo bezvýsledne.

Pojednávanie bolo vytýčené na deň 28.02.2008, toto sa však nekonalo z dôvodu ospravedlnenia sa odporcu a termín bol zmenený na deň 21.04.2008, pojednávanie bolo odročené na vyhlásenie rozsudku na deň 24.04.2008 a moja žaloba bola zamietnutá.

Rozsudok mi ešte nebol doručený, avšak rozhodnutie Okresného súdu v Prievidzi považujem za nesprávne a po doručení rozsudku sa proti nemu odvolám.

Súdny konaním, ktoré začalo doručením žaloby súdu dňa 20.06.2002 a do dnešného dňa nie je právoplatne skončené došlo k porušeniu môjho ústavného práva na rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov, pričom zdôrazňujem, že ide o stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti a následne úrazovú rentu, ktoré nároky nie sú mi vyplácané od roku 1999 a tým je podstatným spôsobom znížená životná úroveň celej mojej rodiny.“

Vychádzajúc z uvedených skutočností navrhol, aby ústavný súd bez nariadenia pojednávania takto rozhodol:

„1. Právo J. S. na spravodlivé rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Prievidzi pod č. 16 C/75/2002 porušené bolo.

2. Okresný súd v Prievidzi je povinný zaplatiť J. S. z titulu primeraného finančného zadosťučinenia Sk 500.000,- slovom päťstotisíc a nahradiť mu trovy právneho zastúpenia v sume Sk 23.347,- /slovom dvadsaťtritisícristoštyridsaťsedem/ k rukám advokáta JUDr. J. V. na účet do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Sťažovateľ primerané finančné zadosťučinenie odôvodnil tým, že nečinnosťou okresného súdu sú on a jeho rodina dlhodobo ukracovaní vo svojich nárokoch, pretože jemu od roku 1999 nie je vyplácaná náhrada za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti a od 1. januára 2004 úrazová renta, čo závažným spôsobom ovplyvňuje životnú úroveň jeho rodiny.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 76/06).

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/75/2002.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že okresný súd v namietanej veci rozhodol rozsudkom 24. apríla 2008. Na pojednávaní bol prítomný právny zástupca sťažovateľa. Vyhlásením rozhodnutia okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa.

Ústavný súd vychádza zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte dochádza alebo porušenie v tom čase ešte trvá (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Sťažovateľ namietal prietahy v konaní okresného súdu, ktorý o jeho veci v čase podania sťažnosti (9. mája 2008) už nekonal, pretože vo veci 24. apríla 2008 rozhodol.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prietahy v ňom. Tento stav viedol ústavný súd so zreteľom na podstatu a účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov k záveru, že sťažnosť podaná proti okresnému súdu je zjavne

neopodstatnená, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní z tohto dôvodu odmietol (obdobne napr. IV. ÚS 219/03, II. ÚS 1/05, II. ÚS 24/06, II. ÚS 184/06).

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2008